

2009-09-10

PERSCOMMUNIQUÉ

Microgegevens betreffende nominale rigiditeit, inflatiepersistentie en optimaal monetair beleid

door Engin Kara

NBB Working Paper No 175 - Research Series

Het populaire Calvo-model met indexering (IC) en het Sticky Information model (SI) hebben als leidraad gediend bij vele monetaire-beleidsbesprekingen. Volgens het IC-model, bepalen bedrijven hun prijzen in nominale termen voor een willekeurige periode, maar gedurende de looptijd van de overeenkomst wordt de nominale prijs aangepast aan de recente inflatie. Volgens het SI-model is er ook een onzekere lengte van de overeenkomst en de bedrijven bepalen de fasering van de prijzen voor elke periode bij het begin van de overeenkomst. Daarom zijn prijzen afhankelijk van de informatie waarover bedrijven bij de prijsvorming beschikken; naarmate de overeenkomst langer loopt, wordt de informatie dan ook steeds meer achterhaald. De kracht van die benaderingen bestaat erin dat ze een verklaring kunnen bieden voor de inflatiepersistentie in de gegevens. Ongetwijfeld is het uitstippelen van een monetair beleid aan de hand van een model dat dicht aansluit bij de macrogegevens een eerste stap naar een betrouwbare monetaire-beleidsanalyse.

Die twee theorieën stroken echter niet met de microgegevens over prijzen. Volgens die modellen komt inflatiepersistentie enkel voor indien de prijzen elke periode worden gewijzigd. Dat is strijdig met de microgegevens over prijzen. De door het Inflation Persistence Network van het Eurosysteem voor het eurogebied verstrekte gegevens wijzen erop dat de prijzen verscheidene maanden ongewijzigd blijven en uit andere studies blijkt dezelfde bevinding voor de economie van de Verenigde Staten.

In deze paper gaat de auteur na wat de gevolgen zijn van het voeren van een beleid dat optimaal is vanuit het oogpunt van modellen die geen rekening houden met microgegevens. Daartoe gebruikt hij een Generalized Taylor Economy (GTE). De GTE veralgemeent het eenvoudige Taylor-model teneinde rekening te houden met sectorale heterogeniteit met een door de microgegevens aangegeven duur van de overeenkomst. Hoewel er geen wezenlijk verschil bestaat tussen de GTE en de populaire alternatieven ervoor in termen van inflatiepersistentie, wordt zulks anders wanneer het over de microgegevens gaat: de GTE strookt met de microgegevens.

De bevindingen die in deze paper naar voren komen wijzen erop dat beleidsbeslissingen significant worden beïnvloed door de mate waarin persistentie strookt met de microgegevens. Meer in het bijzonder beïnvloeden de aspecten van de modellen die in overeenstemming zijn met de microgegevens de mate van beleidsafweging tussen prijsstabiliteit en stabiliteit van de output gap. Daarom kan het buiten beschouwing laten van microgegevens resulteren in een misleidende analyse betreffende de beleidsafwegingen waarmee beleidsmakers te maken krijgen en in het uitwerken van beleidsregels die misschien niet kunnen worden uitgevoerd.